

mische spanning, dat men een reeks van groote figuren en groepen kon verwachten. Maar de kunstenaress woonde niet meer in Italië, waar het landschap en de mooi bewogen lichamen der menschen de fantasie van een beeldhouwer stimuleeren en meeslepen. Toch was zij aan haar land gehecht, dat het land der natuurwetenschap is. En onze kunstenaress had zeker in haar denken en observeeren een Hollandsche begaafdheid mede gekregen. Zij vond de natuur en haar plastische wetten in het hoofd van den mensch en werd portrettiste. De buste werd haar voornaamste uitdrukkingsmiddel. Zoo ontstond in 1914 de beeltenis van Oscar Mendlik. Deze bronzen buste getuigt van technisch meesterschap, de opvatting van den vorm toont liefdevolle observatie der natuur (afb. 9). De marmerbuste van Prof. Rotgans, 1917 ontstaan, toont ons een innerlijke verdieping van de kunstenaress. Zij stelt zich niet meer tevreden met overgave aan de natuur, zij zoekt de psychische gesteldheid van haar model in een absoluten, niet toevalligen vorm vast te leggen. Zij heeft deze buste eerst in klei geboetseerd en pas een half jaar later laten punteeren, de laatste afwerking van den marmer bezorgde zij altijd zelf. De bezoeker van de tentoonstelling gehouden in April 1937 te Haarlem kon daar een buste zien (afb. 10) die door een schilderachtige behandeling eenigszins buiten het oeuvre stond. Dit was echter een bronsafgietsel naar een kleimodel, waaraan de kunstenaress enkel gedurende twee zittingen had kunnen werken (1920).

De liefde tot haar zoon, zij was een moeder vol toewijding en wist een kinderleven met groote zekerheid te leiden, bracht als van zelf mede, dat Julie ook kinderbustes maakte. Zij toonen alle een zeldzame levendigheid van uitdrukking die in harmonie met den vorm gebracht is. Maar vooral treffen zij door een karakteriseeren, dat al den aanleg van de toekomstige persoonlijkheid aanduidt (afb. 8).

Ook met decoratief werk hield zich de kunstenaress bezig. Zoo werd in 1922 een rooster voor luchtverwarming geboetseerd en in brons gegoten.

Van de gave, de zielsgesteldheid van haar model weer te geven was Julie zich duidelijk bewust. Zoo zocht zij in de bronsbuste eener vrouw (afb. 7) het geestelijk leven van het model tot uitdrukking te brengen, in een terracotta buste van 1931 daarentegen wijdde zij haar heele kunnen er aan, het vegetatieve, levendige vast te houden. Met haar belangstelling voor het wezen van den mensch hangt ook samen, dat zij veel biografiën las en de bestaande portretten der beschrevenen graag bestudeerde.

Julie Mendlik-Mijnssen heeft haar geheel leven naar het klassieke evenwicht tusschen vorm en uitdrukking gestreefd. En haar leven duurde slechts zoo lang, dat zij niet den leeftijd bereikte, waarop de vorm aan de uitdrukking wordt opgeofferd. In 1928 werd haar eerste kleinkind geboren. Voortaan waren het groeien van het kinderlichaam en het kinderportret haar vreugde. „Kinderfiguurtje in een nis” (afb. 1) van 1929 en „Kind met kruik zich